

roku Sestra 14

mimořádná příloha časopisu **Zdravotnictví a medicína**

Zdravice Dagmar Havlové, předsedkyně správní rady Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97

Záštitu nad slavnostním předáváním prestižního ocenění Sestra roku jsem převzala již od prvního ročníku této soutěže, tenkrát ještě jako manželka prezidenta republiky a první dáma. Později jsem nad touto soutěží převzala patronát jménem Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97. Velmi mě těší, že mohu každý rok svou účastí symbolicky vyjádřit díky nejen vítězkám soutěže, ale všem sestrám, které vykonávají svoji práci obětavě, poctivě,

s velkým pracovním nasazením a vnímají službu nemocným jako své celoživotní poslání, protože málokterá profese je tak hluboce smysluplná a předpokládá tak vysokou dávku empatie jako práce sester.

Letošní, 15. ročník mi udělal opět velkou radost. Z řad nominovaných byla odbornou porotou vybrána i sestra Dana Pilátová, které jsem ze srdce ráda předala Čestné ocenění za její celoživotní dílo v oboru ošetrovatelství.

V paní Daně Pilátové se snoubí neobyčejná píle, neutuchající nasazení, empatie, laskavé srdce a obdivuhodná věrnost profesí, kterou vykonává již bezmála padesát let. Ráda bych popřála všem pacientům, aby v těž-

kých chvílích narazili na takové osobnosti ve zdravotnictví, jakou je právě paní Dana Pilátová, a všem sestrám, aby stejně jako ona dělaly práci s radostí a s láskou.

Vaše Dagmar Havlová

U mě to vyhrály všechny

V pražském Hudebním divadle Karlín proběhlo v březnu slavnostní vyhlášení výsledků soutěže Sestra roku 2014. Záštitu nad soutěží již tradičně převzalo také Ministerstvo zdravotnictví ČR. Na téma ošetrovatelství jsme hovořili s ministrem zdravotnictví Svatoplukem Němečkem.

Jak se vám líbil slavnostní večer Sestry roku v novém prostředí? Prostředí se mi líbilo, je příjemné, důstojné a tvoří určitě významnou součást celkového dojmu. Musím ale říci, že důležitější jsou pro mě lidé, v tomto případě sestry, protože právě pro ně se slavnostní večer pořádá. Jsem rád, že se během večera dobře bavily a zasloužené si užily příjemné chvíle se svými kolegy.

Funkci ministra zdravotnictví zastáváte již více než rok. Kus práce máte za sebou. Co považujete za svůj největší přínos? Rozhodně ekonomickou stabilizaci zdravotnictví. Pokud mají zdravotnická zařízení zabezpečené financování, mohou se věnovat podstatě své práci, jíž je péče o pacienty. V případě sester to platí dvojnásob, jsem si dobře vědom, že spíše než o práci jde u nich o poslání. Myslím, že sestry daleko nejvíce ocenily pětiprocentní zvýšení platových tarifů, které umožnila úhradová vyhláška na rok 2015. Víím, že to není mnoho, ale po několika letech stagnace je to jas-

ný signál, že si jejich práce vážíme a počítáme s nimi.

Počítáte s kontinuálním navyšováním platů sester i v budoucnu?

Máme začátek roku, je proto ještě příliš brzy na to, abych mohl zodpovědně říct, jestli a o kolik se budou příští rok zvyšovat platy. Dobře vím, že péče o pacienty je náročná po stránce odborné i psychické a personál si určitě zaslouží odpovídající ohodnocení. Musíme však vycházet z reálných finančních možností systému. Pokud se bude ekonomice dařit tak, jak předpovídají prognózy, další navýšení platů si budeme moci dovolit a určitě to uděláme.

Jak se vám v ministerské funkci daří úročit své mnohaleté zkušenosti ředitele fakultní nemocnice?

Po více než roce ve funkci ministra mohu říct, že bez zkušeností z nemocnice řídit tohle ministerstvo snad ani nejde. Manažer bez těchto zkušeností by si musel připadat jako Neználek, který se

nedopatřením ocitl v Říši divů. Zdravotnictví je plné protichůdných požadavků, klíčové je proto získat nadhled a nebát se rozhodnout i v situaci, kdy je jasné, že nesklidím všeobecný potlesk. Obrazně řečeno ale musí člověk zůstat nohama na zemi, ani ministr není pánbůh, který nejlépe ví, co je dobře a co ne.

Dlouhodobě říkáte, že vaší prioritou je dosáhnout stabilního prostředí ve zdravotnictví. V kterých oblastech se vám to podařilo? Kde zatím ne?

Zdravotnictví bylo v posledních letech vystaveno neustálým změnám a škrtům. Ty žádnou stabilitu nepřinesly. Můj názor je, že dnes máme kvalitní a fungující zdravotnictví, které potřebuje hlavně klid a opravu několika chyb.

První, kdo reálně zaznamenal pozitivní změnu, byli poskytovatelé lůžisko-rehabilitační péče. Dnes lůžisko hlásí, že jsou z problémů venku. Kladná čísla z výsledků hospodaření nemocnic za loňský rok potvrzují, že nemocnice fungují, jak mají. Před dokončením je zjednodušení systému

Foto: archiv MZ ČR

specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, které ulehčí vstup do oboru mladým lékařům.

Určitý klid vneslo samozřejmě i zvýšení platů. Velký problém dřímá v systému úhrad za poskytnutou zdravotní péči, který vyřeší projekt DRG Restart. Fér je ale přiznat, že reálný výsledek bude vidět až za několik let.

Nejen lékaři, ale i sestry odcházejí do zahraničí. Máme přehled, které sesterské odbornosti mizí nejvíce? Jak sestry motivovat k tomu, aby neodcházely?

Navštěvují nemocnice v kraji a stejnou informaci mám z první ruky. Nejprve musíme zmapovat, jaké sestry a kde chybí, bez toho nejde dělat nic smysluplného.

Je samozřejmě jasné, proč lékařský i nelékařský personál odchází například do Německa nebo Rakouska. I když budeme platy zvyšovat, rovně, jakou nabízejí zmíněné státy, jen tak nedosáhneme. Ministerstvo zdravotnictví tohle nedokáže vyřešit škrtem pera, zlepšíme systém

vzdělávání a případně uvažujeme o dalších opatřeních. Můj názor je, že motivace sester je hlavně v rukou managementu zdravotnického zařízení, který je s nimi v denním kontaktu. Sestry nebudou odcházet jinam, pokud budou spokojené. Motivace není přece jen o penězích, důležité je i příjemné pracovní prostředí a ocenění jejich dobré práce.

Jak hodnotíte systém vzdělávání nelékařských zdravotnických pracovníků? Sdílíte názor, že vysokoškolsky vzdělaná sestra je sice lékařem rovnocenným partnerem, ale odmítá převlékat lůžko?

V systému vzdělávání nelékařů máme určité resty, které musíme dohnat. Můj názor je takový, že dobrá sestra je lékařem partnerem bez ohledu na to, zda má, či nemá vysokoškolské vzdělání.

Nemám nic proti tomu, aby se sestry vzdělávaly na vysokoškolské úrovni, jejich práce se tím ale nemění. Všeobecná sestra má své kompetence, které

vykonává a mezi něž patří i péče o lůžko pacienta. Má-li někdo větší ambice, musí nejdříve ukázat, že na to má schopnosti. V každém případě máme spousty šikovných a erudovaných sester, stačí jim dát prostor, aby se mohly projevit.

Jak se díváte na úroveň našeho zdravotnictví z pohledu pacienta?

Kvalita zdravotní péče je u nás jedna z nejlepších v Evropě, ostatně i proto je po našich lidech v zahraničí poptávka. Pohled pacienta bude vždy subjektivní, nemůže objektivně posoudit kvalitu léčby. Rozumím ale tomu, že s léčbou nemusí být z různých důvodů spokojen a nemusí se mu líbit prostředí, ve kterém je ošetřován.

Když procházím naše nemocnice, je vidět, že i když se snaží, investice do budov musely jít v posledních letech stranou. Byl jsem ale potěšen, když jsem nedávno četl průzkum, který říká, že většina pacientů je s kvalitou našeho zdravotnictví spokojená.

K ochraně zdraví a bezpečnosti zdravotníků při práci byla mimo jiné přijata směrnice 2010/32/EU, která nabádá k prevenci poranění ostrými předměty ve zdravotnických zařízeních. Jejím cílem je předcházení poranění v co nejbezpečnějším pracovním prostředí. Jak se daří ji naplňovat?

Popravdě řečeno v ČR jsme tuto směrnici ani příliš nepotřebovali, prostředky ochraňující zdraví při práci se tady začaly zavádět už dříve i bez ní.

Dnes se začínají více používat zdravotnické prostředky s automatickým nasazováním bezpečnostních krytů, což riziko poranění značně snižuje, a to je důležité. Statistická čísla říkají, že za loňský rok bylo v ČR lehce přes tři tisíce poranění ostrými předměty, příští rok už budeme moci vyhodnotit, jestli počet poranění klesl.

V kauze nedávno odsouzené rumburské sestry opět vyvstala otázka, zda a jak více zabezpečit používání a přístup k draslíku. Nepřipravuje MZ v této proble-

matice nějaké zpřísnění (např. povinné užívání nízkokoncentrovaných roztoků draslíku)?

Podobné případy samozřejmě sledujeme a snažíme se udělat vše pro to, aby se v budoucnu nic podobného neopakovalo. Ministerstvo zdravotnictví dělá dlouhodobou retrospektivní analýzu s následným metodickým doporučením.

Systémová opatření samozřejmě snižují riziko lidské chyby, jednalo-li někdo na pracovišti s cílem uškodit, cestu si vždy najde, tomu se bohužel nedá stoprocentně zabránit.

Co byste ošetřovatelskému povolání závěrem popřál?

Aby nikdy neztratili optimismus a lidský přístup k pacientům. Pečovat o nemocné není žádná legrace a někdy je těžké pracovat s úsměvem.

Závěrem bych ještě poděkoval všem účastnicím soutěže Setra roku, u mě to totiž vyhrály všechny a jsem přesvědčen, že podobných adeptů na vítěze je mezi nimi většina.

(eta)

Inzerce M15100019

PRO.MED.CS
Praha a.s.

**ČESKÁ
FARMACEUTICKÁ
SPOLEČNOST**

STABILNÍ A PERSPEKTIVNÍ PARTNER

K prosazení našich zájmů musíme být jednotní

Nová prezidentka České asociace sester (ČAS), náměstkyně ředitele pro ošetrovatelskou péči a kvalitu a hlavní sestra IKEM **Martina Šochmanová** hovoří o nutnosti pokračovat v terciárním systému vzdělávání sester, o vyjednávacích možnostech asociace i o potřebě motivovat sestry, aby pracovaly v ČR. Letos byla také předsedkyní odborné poroty soutěže Sestra roku.

Stala jste se prezidentkou ČAS, ale členkou jejího managementu jste již poměrně dlouho, vidíte v činnosti ČAS v posledních letech významné změny?

Členkou výboru Sekce managementu ČAS jsem od roku 2009. Myslím, že asociace má stále stejný cíl – podporovat nelékařské zdravotnické pracovníky a pomáhat jim v jejich nelehké činnosti. To je základní poslání, na něž

navazuje spousta práce, kterou již máme za sebou, ale hodně jí ještě leží před námi. Stejně, jako se mění zákony, vyhlášky a další společenské normy, je nutné na ně neustále reagovat. Doufám, že nové vedení ČAS tyto výzvy pevně uchopí.

Co bude váš první úkol?

Popsat činnost vrcholového vedení a navázat na to, co bylo velmi

dobře nastaveno, tedy začít sestry obecně více prosazovat. Jsme v nelehké době, začíná být nedostatek sester. Velmi živá diskuse se vede kolem jejich vzdělávání. Musíme začít názory prosazovat jednotně.

Jedním z bodů, s nimiž jste šla do voleb, byla potřeba rozšířit členskou základnu. Kolik má ČAS nyní členů?

ČAS má 6380 členů.

Inzerce M151000140

Operační oblečení - Extra pohodlné

- Unikátní materiál nabízí extra pohodlí a měkkost
- Samostatně balené kalhoty a halenky umožňují individuální výběr velikostí
- Moderní střih kombinovaný s profesionálním vzhledem
- Široký výběr velikostí od XS do XXXXL
- Ergonomicky navržené velké kapsy
- Jednorázové oblečení - nové a čisté každý den

Mölnlycke Health Care, s.r.o., Hájkova 2747/22, 130 00 Praha 3, tel. 221 890 511, fax 224 817 582, www.molnlycke.com
Název a logo Mölnlycke Health Care a ochranná známka BARRIER® jsou celosvětově registrovány pro společnost Mölnlycke Health Care

Foto: IKEM

A kolik je v ČR dnes sester?

K dnešnímu dni máme 153 882 registrovaných nelékařských zdravotnických pracovníků, z toho 104 856 všeobecných sester.

To je před vámi tedy velký kus práce, jak chcete ke vstupu do asociace zdravotníků motivovat?

Pro ČAS je nutné mít silnou a stabilní základnu. Jedině tak se jí vyjednávací síla zvýší, bude brána jako důležitý partner pro všechna jednání na všech úrovních. Velký potenciál vidím v získávání nových sester zejména z řad začínajících kolegyní. Ty musíme motivovat tím, že jim asociaci znovu představíme a vysvětlíme jim důvody její existence a činnosti tak, aby pochopily, že k prosazení našich zájmů je nutné být jednotní.

Jak u začínajících sester tento pocit vyvolat?

Absolventi středních zdravotnických škol se jako zdravotničtí asistenti rozhodují, co budou dě-

lat dál. Bohužel velká část z nich ve zdravotnictví vůbec nekončí, odchází pracovat mimo resort. Chtěla bych tento trend zvrátit. Když už začali v procesu vzdělávání, tak aby v něm pokračovali. Studium není snadné. Trvá další tři roky a absolventi nastupují do praxe za neadekvátní finanční ohodnocení, přičemž jejich práce je velice náročná.

Komunikujete o této problematice s hlavní sestrou ČR na ministerstvu zdravotnictví?

Samozřejmě, naše spolupráce je velice důležitá. Nyní řešíme prioritní témata – musíme popsat situaci kolem dostatku či nedostatku sester, jejich kompetencí. A tím nejpalčivějším tématem je právě jejich vzdělávání.

Jaký postoj ČAS zastává, měl by se současný systém vzdělávání měnit?

Ve spolupráci s vysokými a vyššími odbornými školami se musíme sjednotit v představě, jak bude vzdělávání sester vypadat.

V současné době se velmi živě diskutuje o tom, zda se sestry mají vzdělávat pouze na středních školách. Je jasné, že návrat zpět ke středoškolskému modelu není možný. Středoškolské vzdělání je, vzhledem k dnešním požadavkům na profesi sestry, nedostatečné. Proto chceme vzdělávání sjednotit a zachovat terciární stupeň.

Stále panují rozporuplné názory na to, zda sestry mají, nebo nemají mít vysokoškolské vzdělání. Překvapuje vás postoj odpůrců (i z řad manažerů ve zdravotnictví) vysokoškolského vzdělání sester?

Jejich postoj mě nepřekvapuje. Jsou zvyklí na dříve středoškolsky vzdělané sestry – a jsou to velmi kvalitní a schopné sestry, které svou práci perfektně zvládají. Ale ony mají jiný typ vzdělávání, než jaký je na středních školách vyučován dnes. Dřívější klasický koncept čtyřleté střední zdravotnické školy (tzv. zdravky) dnes již neexistuje. Proto není cesty zpět. Dnes je absolventka vyšší odborné školy či bakalářského studia naprosto rovnocenná sestře, kte-

rá byla vzdělávána v předchozím klasickém systému. Současné nároky na povolání jsou mnohem vyšší, vývoj medicíny jde rychle dopředu, proto se sestry musejí vzdělávat na terciární úrovni.

Jedním z úkolů, které jste si stanovila, je definování kvality ošetrovatelské péče. V současné době je její definice nedostatečná?

Každé zařízení má své indikátory kvality. Řídí se resortními bezpečnostními cíli, které vydává ministerstvo zdravotnictví. Každé pracoviště si dělá interní audit a nastavuje pravidla, podle kterých kvalitu udržuje. Ale bylo by dobré, a v minulosti jsme se o to již pokoušeli, prosadit jednotné standardy na celostátní úrovni, z nichž by pracoviště vycházela.

Pokud existují data a lze to poměřit, jak kvalitní ošetrovatelskou péči poskytují české sestry v porovnání se svými evropskými kolegy?

Porovnávat práci našich a zahraničních sester moc nelze. Obec-

ně ale mohu říci, že odbornost, praxe a zkušenosti českých sester jsou na velmi vysoké úrovni. A i proto jsou žádané v zahraničí, což mě na jednu stranu těší, ale na stranu druhou mě jejich případné odchody velmi rmoutí. Protože Česko přichází o skvělé zdravotníky, kterých máme v současné době nedostatek.

Je situace odchodů sester do zahraničí srovnatelná s lékaři? Ano. Poté, co nastoupí do nemocnice, získají praxi a doučí se dobře jazyk, odcházejí.

Jak situaci sester pomůže novelizace personální vyhlášky, na které se chcete za asociaci podílet?

Je nutné přiznat, že současná personální vyhláška byla pro některé odbornosti podhodnocena. Stanovuje sice minimální požadovaný počet personálu pro jednotlivá oddělení, ale toto minimum bohužel některá zdravotnická zařízení použila ke stanovení optimálního počtu sester. A to rozhodně není v pořádku. Způsobuje to například přetěžování zdravotníků. Osobně dou-

fám, že novela vyhlášky povede k odstranění těchto problémů. Na standardních odděleních by se měl dle návrhu počet sester navyšovat.

Se kterými zahraničními profesními organizacemi ČAS spolupracuje?

Spolupráce se zahraničními organizacemi, jejich zkušenosti a praxe mohou významně napomoci prosazování cílů ČAS. Za hlavní zahraniční partnery považuji především Evropskou federaci sester (EFN) a také Mezinárodní radu sester (ICN).

Jako velmi důležitou vidím spolupráci se Slovenskou komorou sester a pôrodných asistentek, Německou asociací sester či rakouskými kolegyněmi, u nichž je typ péče velice podobný tomu našemu.

V čem se lze u nich inspirovat?

Na evropské úrovni je to například podoba vzdělávání. Podle evropské legislativy je to právě terciární systém vzdělávání všeobecných sester. V systému vzdělávání jsme zajedno i s hlavní sestrou ČR. Nyní se připravu-

je novela zákona o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání, která by měla vzdělávání upravit.

Chcete obnovit diskusi nad postavením zdravotníků jako veřejných činitelů. Kritici tohoto statutu u zdravotníků opouští tým, že útočníka od agresivního chování to neodradí... Jde tedy spíše o právní ochranu a odstupné, pokud byl zdravotník útoku vystaven?

Definování zdravotníků jako veřejných činitelů je dlouhodobé a zatím ne zcela úspěšně řešené téma. Přesto je nutné znovu vyvolat diskusi a prosadit úpravu zákonných norem tak, aby zdravotníci byli chráněni při výkonu své profese. Je bohužel pravda, že status veřejného činitele agresivní chování útočníka úplně neodvrátí. Jde převážně o právní ochranu a odstupné. V neposlední řadě jde také o jasný signál směrem k veřejnosti, že takový agresor může být dle platných zákonů přísněji potrestán.

Připravila Petra Klusáková

Inzerce M151000116

ALWAYS QUESTIONING THE STATUS QUO? AT BAYER YOU'RE EXPECTED TO.

At Bayer innovation is part of our DNA. But it's not something that happens exclusively in laboratories. We see it as being open to new and unconventional approaches and perspectives. Our working culture is driven by our passion and the fascination to think ahead. That is why we encourage you to question the status quo and constantly think beyond the obvious. It takes imagination, ambition and courage to find answers to society's most pressing questions.

BAYER

Science For A Better Life

Passion to innovate | Power to change

Představujeme finalistky

15. ročníku soutěže Sestra roku

Kategorie Přímá ošetrovatelská péče

Alena Dudová, porodní asistentka, Ústav pro péči o matku a dítě, Praha

Alenu Dudovou po maturitě na gymnáziu přivedla potřeba „pomáhat lidem“ k pomaturitnímu zdravotnickému studiu v „babičkovském“ oboru po vzoru vzdálené příbuzné, která byla „rajoňní“ porodní asistentka. Svou lásku ke zvolené profesi dokazuje i loajalitou k zaměstnavateli, protože už dvacet let pracuje v Ústavu pro péči o matku a dítě v Praze Podolí. Nyní ji tam můžete najít v Centru prenatální diagnostiky. Pomoc, úsměv, vlídné slovo i radu u ní nachází řada žen, pacientek v ambulantní i lůžkové péči. Umí jim i naslouchat a říká: „Všechny životní etapy ženy jsou pozoruhodné. Mnohdy k nám přijde pacientka s problémem gynekologickým a po roz-

hovoru s ní zjistím, že ji vlastně trápí duše nebo něco jiného...“ Pro své kolegyně je Alena týmovým hráčem, pro lékaře pravou rukou, spolehlivou sestrou se zárukou dobře odvedené práce. V péči o pacientky využívá svůj organizační talent a pro svůj empatický a lidský přístup ke každému je velmi vyhledávanou sestřičkou i kolegyní. Pohoda, dobrá nálada i vnitřní klid, který vyzařuje, jsou zárukou, že at se na ni obrátíte s čímkoli a kdykoli, budete vyslyšeni a uklidněni pomocí či radou. Alena je také otevřená novým věcem a neustále na sobě pracuje. Studuje externě vysokou školu v oboru ošetrovatelství a v tomto roce by měla dosáhnout bakalářského stupně. Alenu Dudovou do soutěže navrhl „věrná a nadšená“ pacientka.

Bc. Jitka Fikarová, vrchní sestra, Zdravotnické zařízení Ministerstva vnitra ČR, Brno
Po maturitě nastoupila Jitka Fikarová jako všeobecná sestra do Psychiatrické léčebny v Brně-Černovicích. Po čtyřech letech práce zde v roce 2003 přešla na ARO v Nemocnici Milosrdných bratří v Brně. V roce 2009 nastoupila ke Zdravotnickému zařízení ministerstva vnitra, kde je vrchní sestrou v Oblastním zdravotnickém zařízení Brno. Jitka je aktivní i v oblasti poskytování první pomoci, které se věnuje v rámci

služebních akcí, ale i ve svém volném čase. Před dvěma lety se jako zdravotnice zúčastnila mise Policejního prezidia ČR při odminování řeky Sávy. Ve svém volnu velmi aktivně spolupracuje s Vodní záchrannou službou a v rámci Českého červeného kříže je jedním ze členů otevřené databáze expertů pro oblast výuky první pomoci. Je i lektorkou mezinárodního humanitního práva. Sestra Jitka Fikarová se věnuje rovněž zdravotnické přípravě příslušníků speciálních policejních útvarů. Jitka je stále velmi činná a plná elánu. Ve své práci vrchní sestry je skutečně příkladná, své zaměstnání bere jako poslání. Vždy odvádí poctivou práci ve všem, do čeho se pustí, a vyžaduje to i po svých podřízených. Stále se také vzdělává, dosáhla baka-

lářského stupně vysokoškolského vzdělání a specializace v oborech sestra pro intenzivní péči a sestra pro péči v psychiatrii. Hovoří anglicky, francouzsky a zvládla i základy němčiny, portugalského a ruštiny. Je členkou České asociace sester, České společnosti hyperbarické a letecké medicíny a České resuscitační rady. Jitku Fikarovou do soutěže přihlásila hlavní sestra téhož zdravotnického zařízení.

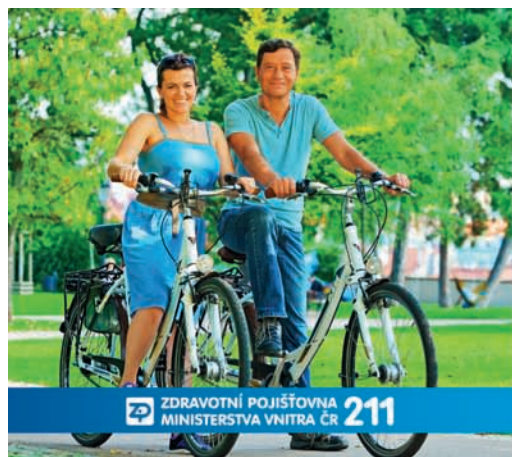
Jana Průchová, staniční sestra, Alzheimercentrum Filipov, o. p. s., Čáslav

Profesní dráha Jany Průchové začala zcela netypicky, původně se totiž vyučila dámskou krejčovou. Pak pracovala v čáslavském domově důchodců, nejprve v prádelně, nějaký čas v domově

uklízela. Líbila se jí práce zdravotníků a v období, kdy už tu působila jako ošetrovatelka, zvládla i studium na střední zdravotnické škole a v roce 2003 odmaturovala jako všeobecná zdravotní sestra. Práci v domově důchodců zůstala věrná až do roku 2009, kdy se jí naskytla možnost uplatnit své zkušenosti a znalosti ve funkci staniční sestry v čáslavském Alzheimercentru Filipov, kterou od té doby zastává. Vloňi dokončila s výborným úspěchem i geriatrické pomaturitní specializační studium. Je velkou propagátorkou koncepce bazální stimulace, sama na ni absolvovala i kurz. Obdivuhodné je její taktní a citlivé jednání s klienty a jejich rodinami. Má výborné organizační schopnosti, dokáže být přísná, ale má pochopení pro lidská pochybení a trampoty. Nepromítá však jakékoli nevhodné chování vůči lidem, kteří se nemohou sami bránit. Základ pro svůj krásný přístup k lidem získala v rodině. Je radost ji poslouchat, když vypráví o své babičce, o kterou se starala až do její smrti. Ona sama je i „ombudsmankou“ seniorů, kolegové ji nejednou zažívají v situacích, kdy bojuje za práva seniorů. „Sestra Jana Průchová je člověk, který svou práci dělá s velkým zájmem, s otevřeným srdcem a láskou,“ napsala o ní kolegyně z pracoviště v nominačním dopise.

Inzerce M151000311

Pojištění, které vám ušetří jmění

211

ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA
MINISTERSTVA VNITRA ČR

Před tím než vyrazíte za hranice všedních dnů, nezapomeňte uzavřít cestovní pojištění. Vyjet do zahraničí nepojištěni, by se vám mohlo hodně prodražit.

- Spousta lékařských výkonů bývá v zahraničí zpoplatněna nebo podléhá spoluúčasti, proto si vždy raději sjednejte cestovní pojištění. Vaše průkazka pojištěnce zdravotní pojišťovny (vozte ji vždy s sebou) vám pomůže pouze při akutních stavech.
- To opravdu výhodné pojištění uzavřete ve spolupráci se Zdravotní pojišťovnou ministerstva vnitra ČR (ZP 211), jejíž obchodním partnerem pro tyto účely je pojišťovna ERGO. Pojistit se můžete online na www.zpmvcr.cz nebo na www.211.cz.
- A dobrá zpráva pro studenty – ti, kteří jsou pojištěni u ZP 211, mají cestovní pojištění zdarma!
- Nezapomeňte také na vhodné očkování, případně vyšetření. I na to vám může vaše zdravotní pojišťovna 211 přispět.

ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA
MINISTERSTVA VNITRA ČR 211

Šťastnou cestu bez komplikací vám přeje ZP 211

www.zpmvcr.cz

Kategorie Vzdělávání a management

Bc. Marie Jurošková, hlavní sestra, Nemocnice Jičín

Ačkoli na to Marie Jurošková svým mladistvým vzhledem rozhodně nevypadá, má za sebou již dvacet let perné práce ve zdravotnictví. Hlavní sestra Nemocnice Agel v Novém Jičíně je podle svých kolegyní svou houževnatostí a energií tak trochu chodící dynamo, navíc obdařené nezdolným optimismem a schopností inspirovat i lidi kolem sebe. Ve svém působišti, které nedávno získalo status specializovaného onkologického centra, přesvědčila vrchní sestry o tom, že studium je to pravé, co potřebují. Přesvědčila nejen vrchní sestry – je vzorem i pro řadu dalších sester, mnohým svým příkladem i pomocí pozitivně změnila život. Je specialistkou v interních oborech, dosáhla bakalářského ti-

tulu a dále se ve vysokoškolském magisterském studiu specializuje na endoskopii, ale i na organizaci a řízení. Pro nemocnici připravila celou řadu seminářů na zajímavá témata, sama se také aktivně zúčastňuje seminářů a symposií, pořádá edukační semináře pro okolní nemocnice a ústavy. V novojičínské nemocnici zavedla a je koordinátorkou dobrovolnické činnosti, která tu nyní probíhá již 3 roky. Povedlo se jí zavést canisterapii pro pacienty LDN na detašovaném pracovišti nemocnice nebo třeba zajistit tablet pro neslyšící pacienty. Je to člověk na svém místě s obrovským darem pomáhat a rozdávat vše dobré, co může. Hlavní sestru Juroškovou do soutěže nominovala její kolegyně, která pracuje jako vrchní sestra v téže nemocnici.

Mgr. Jindra Kracíková, mentorka, Vysoká škola zdravotnická, Praha

Jindra Kracíková se narodila v roce 1952. Je jednou z těch záračných sester, jejichž den zřejmě trvá minimálně čtyřicet osm hodin. Celý život dokázala naplno fungovat na oddělení, přitom se neustále vzdělávat v oborech zdravotnických i jim zdánlivě odlehklých, mít spokojenou rodinu, vychovat děti – a to všechno skloubit tak, že to na všech frontách šlape. Profesionální dráhu začala v roce 1972 na oddělení hemodia-

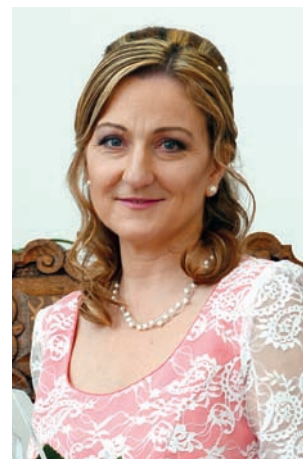

lyzy ve Fakultní nemocnici II. na Strahově, kam se dlouhým oblohou přes práci staniční sestry na nefrologii Nemocnice Na Homolce a staniční sestry dialyzační jednotky v Ústřední vojenské nemocnici vrátila. Z pozice staniční strahovské dialýzy odešla v roce 2012 do penze. Při práci vystudovala vysokou školu zdravotnickou, kde dnes působí jako externí pracovník-mentor. Kontinuálnímu vzdělávání sester se věnuje desítky let i vedle svých dalších odborných činností a její kolegyně ji považovaly a považují za svůj nejen odborný, ale i lidský vzor. Magistra Kracíková je předsedkyní Nefrologické sekce České asociace sester a členkou jejího prezidia, spolupracuje se zástupkyní Evropské asociace dialyzačních sester v ČR. Od ro-

ku 2010 je nositelkou Ceny Florence Nightingalové za rozvoj ošetrovatelství. Ti, kteří prošli jejími rukama na dialýze, na ni nedali dopustit, stejně jako její kolegyně a kolegové. Je velmi oblíbená nejen pro profesní znalosti a dovednosti, ale i pro svoji píli, laskavost a ochotu vždy nabídnout pomocnou ruku. Do soutěže ji nominovali její vděční pacienti.

Mgr. Helena Křížková, sestra, interní JIP, Nemocnice Vyškov

Helena Křížková se narodila v roce 1970. Původně vystudovala učitelství pro mateřinky, ale po několika letech učitelské praxe ji osud a zájem o zdravotnickou problematiku zavál od dětí k péči o nemocné. Absolvovala Střední zdravotnickou školu v Ostravě

Vítkovických a pak pracovala jako zdravotní sestra v Nemocnici Jeseňák, postupně na několika odděleních. Její pacienti i kolegyně ji všude milovali, lékaři na každém pracovišti si ji nemohli vynachválit. Vážili si ji mimo jiné i proto, že se ráda a stále učila, průběžně si doplňovala zdravotnické vzdělání. Na ostravské univerzitě úspěšně absolvovala bakalářské studium v oboru ošetrovatelství a management a magisterské v oboru ošetrovatelství v geriatrici. Své znalosti a zkušenosti pak předávala dál i jako učitelka odborných předmětů na středních zdravotnických školách ve Vyškově a v Brně. Má za sebou 12 let pedagogické práce na zdravotnických školách, v níž se osvědčila jako výborná kantor. K učitelství nepřestávala o víkendech pracovat jako sestra. Za Helenou Křížkovou je nyní 15 let praxe v pozici sestry. Pracovala rovněž jako vrchní sestra domova pro seniory v Chvalkovících na Hané. I zde zúročila nejen své odborné znalosti, ale i výborné organizační schopnosti a svoji moudrost a empatii. V současné době pracuje velmi krátce v Nemocnici Vyškov na interní JIP, kde se za podpory svých nových kolegyní zapracovává na pracovišti. Je to sestra v pravém slova smyslu. Jak o ní napsala její kolegyně, která ji do soutěže navrhla, „kdyby bylo takových sester víc, naše zdravotnictví by jen kvetlo“.

Čestné ocenění za celoživotní dílo v ošetrovatelství, které udělila redakce Zdravotnictví a medicína

Dana Pilátová, sestra, I. interní klinika FN Královské Vinohrady, Praha

Sestra Dana Pilátová v roce 1966 odmaturovala na Střední zdravotnické škole v Klatovech. Ještě v téže době se přestěhovala za manželem do Prahy a nastoupila zde jako všeobecná sestra na II. interní kliniku Fakultní nemocnice Královské Vinohrady. Vinohradské interně věnovala celý svůj profesní život a pracuje zde dosud. Prošla zde standardními odděleními a pro svoje odborné znalosti i lidské vlastnosti zaučovala nové a nové absolventky, její školou prošlo i mnoho dnešních staničních sester. Poslední dvě desítky

let paní Pilátová pracuje na příjmové ambulanci, od roku 2010 na centrálním příjmu vinohradských interen. Příjem tak velké nemocnice je mimořádně stresující, při práci tady se doslova nezastavíte, přesto Dana stále dělá na trojsměrný provoz. Její práce s nemocnými vždy byla a dosud je empatická a pečlivá, ona sama je velmi obětavý člověk a práce s lidmi je její srdeční záležitostí. Stejně jako k pacientům je Dana vstřícná i ke kolektivu sester a lékařů. Je oblíbená pro svoji stále dobrou náladu, pro přesné pojmenování problémů, pro způsob vedení hovoru s pacienty i jejich příbuznými. Je to praktik, který

dokáže vzít problém a proměnit stížnost v poděkování. Její upřímnost, poctivost a pravdivost si stá-

le nachází cestu k nemocným. Není náhodou, že sestra Dana má přezdívku Sokolík.

Musíme se naučit být hrdé a svou práci lépe prodávat

Bc. Jitka Fikarová se stala dvojnásobnou vítězkou v soutěži Sestra roku. Získala jak titul v kategorii Sestra v přímé ošetrovatelské péči, tak i ocenění Sestra mého srdce

Jitka Fikarová pracuje jako vrchní sestra Zdravotnického zařízení ministerstva vnitra, oblastního zdravotnického zařízení Brno. Její návrhovatelka v soutěži Sestra roku Věra Kolaříková, hlavní sestra Zdravotnického zařízení ministerstva vnitra, o ní v přihlášce napsala: „Jitka Fikarová je velmi činná a plná elánu. Odvádí poctivou práci, zaměstnání se jí stalo posláním.“ A jak vyplývá i z následujícího rozhovoru, je to do písmenka pravda.

Získala jste titul Sestra roku v kategorii Sestra v přímé ošetrovatelské péči. Co pro vás toto ocenění znamená?

Titul Sestra roku v přímé ošetrovatelské péči je profesním

oceněním. Mimo jiné pro mě znamená i uznání práce sester v resortním zdravotnickém zařízení, která je v mnohém specifická a odborné veřejnosti do jisté míry ukrytá za „zdmi“ resortu ministerstva vnitra. Moje práce mi dává možnosti, které bych v „civilním“ zdravotnickém zařízení neměla – příležitost pracovat se specializovanými útvary včetně potápěčů, možnost pracovat s hyperbarickou komorou, rozšířit si znalosti o dovednosti první pomoci o pomoc v taktickém prostředí a se speciálními materiály, možnost účastnit se zabezpečení služebních a výcvikových akcí, ale také proniknout do posudkové problematiky a tak dále.

Stala jste se rovněž Sestrou mého srdce, což značí, že máte nejen mnoho vděčných pacientů, ale i kolegů, kteří si vás váží. Co pro vás takové ocenění znamená? A která z těch dvou cen má pro vás – ať už z osobního nebo pracovního hlediska – větší význam?

Ocenění Sestra mého srdce si velmi vážím, jeho získání byl pro mě překvapením. Do poslední chvíle jsme netušily, která z nás se stane vítězkou. Já osobně jsem držela pěsti paní Daně Pilátové, před kterou opravdu smekám. Podpořím všechny, kteří mi zaslali hlas, si nesmírně vážím a ráda bych jim touto cestou poděkovala. Říci, které ocenění má pro mě větší význam nebo cenu, nejsem

schopna. Vážím si obou, každé z nich vypovídá o jiné kvalitě a jiném pohledu na moji práci a o pohledu na práci sestry obecně. Získání obou ocenění vnímám jako doplňující se a komplexní. Pro mě osobně i Zdravotnické zařízení MV je to ohromný úspěch.

Ve zdravotnictví pracujete 15 let, jak se ve vašich očích za tu dobu proměnilo postavení sestry?

Postavení sestry se určitě změnilo. Sestry jsou nyní sebevědomější a vzdělanější. Líbí se mi, že se postupně zbavují role pouhých pomocnic a získávají roli odborníka ve své specifické profesi. Někdy mě trápí nízká profesní hrdost sester. Myslím si, že máme být na co hrdé, je za námi spousta skvěle odvedené práce, ale musíme se naučit ji občas lépe prodat. Více se zapojit do činnosti odborných společností a do propagace ošetrovatelství. Každá změna myšlení potřebuje čas.

Mají podle vás sestry ke své práci dostatek pravomocí?

Pravomoci sester by mohly být rozsáhlejší, naše sestry jsou na velmi dobré profesní i vzdělanostní úrovni. Myslím si, že rozšířením pravomocí vzroste i význam povolání v očích odborné i laické veřejnosti. Na druhou stranu se sestry nesmí svých pravomocí bát a musí být připraveny nést zodpovědnost.

Sestry jsou v „první linii“ při péči o pacienta, jejich vztah s nemocnými je velmi důležitý. Nemáte občas pocit, že kvůli nedostatku sester i všemu papírování apod. se lidský přístup a potřeba důvěry pacienta v ošetrovatelský personál upozaďuje?

Myslím si, že to je hodně o konkrétní sestře. Sestra, pro kterou je její povolání naplněním, si čas na pacienta i jeho příbuzné vždycky najde, někdy stačí málo – účast se dá vyjádřit úsměvem, pohledem, blízkostí. Na druhou stranu jsou sestry zahlceny administrativou, která neustále narůstá. A tak

Foto: Mladá fronta

udělat si prostor pro pacienta (ale i na jeho blízké, kteří mnohdy velmi trpí) je čím dál náročnější. Radostné nejsou ani počty sester na jednotlivých pracovištích. Rozumním tomu, že dostatečně vedená dokumentace péče o pacienta je nezbytností, jinak bychom se vystavovali rizikům. A řešení? Navýšení počtu personálu, dostatek pomocného personálu, racionalizace zdravotnické dokumentace a výkaznictví. Ale to vše se moc jednoduše říká a velmi těžce převádí do praxe.

Máte dvě specializace – sestra pro intenzivní péči a sestra pro psychiatrii. Začínala jste jako sestra v Psychiatrické léčebně Brno, po 4 letech jste se „přesunula“ na ARO. Proč jste si vybrala právě tyto dvě specializace, když jsou na první pohled tak od sebe vzdálené?

Na první pohled jsou si tyto dvě specializace vzdálené, ale duše a tělo jsou úzce provázané. Byly situace, kdy jsem mohla uplatnit obě dvě specializace současně. Zastávám holistický přístup k člověku a holistické pojetí ošetrovatelské péče. Kdo může říci, že bolest duše je menší než bolest tělesná? Jenom pro bolest tělesnou máme více pochopení. Jsem ráda, že jsem si mohla projít oběma vystudovanými obory, každý mě naučil spoustě nových věcí.

Granulox je hemoglobinový sprej, který podporuje hojení chronických ran.

Granulox

„Je to jednoduché, účinné a bez nežádoucích účinků!“

A care a.s. / Nikolý Vapcarova 3274/2 / 143 00 Praha 4 / tel.: +420 227 031 460
www.acarehealth.cz / info@acare.cz

Nyní pracujete jako vrchní sestra ve Zdravotnickém zařízení ministerstva vnitra. Tato pozice je velmi náročná a z velké části manažerská – cítíte se více jako sestra ošetrovatelka, nebo sestra manažerka? Jak vlastně vypadá váš pracovní den?

Naštěstí se mi velmi těžko říká, jak vypadá můj typický pracovní den. Moje práce je opravdu pestrá a je na pomezí ošetrovatelské i manažerské činnosti, což se skvěle doplňuje. Problematik, které řeším, je celá řada – pracovnělékařské služby, posudková činnost, péče o cizince, lázeňská péče, specifická péče v resortu, cvičení první pomoci a krizové připravenosti a další. Je to paráda. Některé činnosti mi energii berou, jiné mě dobíjí. Moje práce mě baví a na spoustu činností se těším. Nechtěla bych se vzdát činnosti sestry ošetrovatelky, kontakt s pacienty by mi scházel víc.

Svůj tým sester jste přihlásila do projektu „Sestry pomáhají přestat kouřit“. Co vás k tomu vedlo?

Velmi mě oslovil pracovní den, který na toto téma pořádala naše hlavní sestra Věra Kolaříková. Na něm jsem se poprvé setkala s paní doktorkou Marií Nejedlou ze Státního zdravotního ústavu. Pracovní den byl zaměřen na problematiku krátkých intervencí při odvykání kouření a paní doktorka o projektu velmi zajímavě mluvila. Líbilo se mi, že nešlo o odvykání kouření, ale spíše o nasměrování kouřícího k úvaze o změně životního stylu. Nejde o žádné přesvědčování (kdo nechce sám, toho stejně nepřesvědčíte, ani krátkodobě, natož k dlouhodobé či trvalé změně životního stylu). Intenzivně vnímám, že prevence je nezbytná. Sestry by v prevenci měly hrát významnou roli a je to i jedna z cest ke zvýšení prestiže povolání a cesta k práci se zdravou populací v případě primární prevence. Sestry by se zapojení do preventivních programů neměly stranit. Jsem ráda, že naše zařízení se preventivních programů účastní.

V roce 2013 jste se zúčastnila expertní mise Policejního prezidia ČR do Bosny, kde jste zajišťovala péči o příslušníky podílejší se na odminování řeky Sávy. To zní jako hodně dobrodružná mise, co vás k ní přivedlo?

Účast na této prestižní misi mi umožnilo vedení našeho zařízení na vyžádání Odboru specializovaných potápěčských činnos-

tí a výcviku Policejního prezidia ČR. Příslušníci tohoto útvaru jsou skvělí lidé, se kterými bych i do takového rizika šla kdykoli. Škoda, že je neznáte osobně. Riziková mise to bezesporu byla. Jsem fatalistka – co se má stát, stane se. K práci služebních potápěčů a pyrotechniků mám absolutní důvěru a větší odborníky a profesionály neznám. Pracovat s nimi pro mě znamenalo a znamená velkou čest. Mise jsou vzhledem k rizikovosti činnosti a námaze krátkodobé. Mým úkolem bylo zajištění a péče o zdravotní stav příslušníků. Naštěstí jsem nemusela neřešit žádné vážné úrazy (kluci byli šikovni), ale jen drobnější poranění, teploty, nevolnosti, bolesti ucha a zubů. Připraveni jsme ale museli být i na závažnější situace. Ona obecně práce potápěčů a pyrotechniků s sebou nese značné riziko, ať už je to pod vodou v České republice nebo v Bosně.

Podílíte se i na řadě vzdělávacích akcí pro laiky i zdravotnickou veřejnost – jsou mezi těmito skupinami jako studenty zásadní rozdíly?

Rozdíly jsou spíše v náplni kurzů. Je radost pracovat s lidmi, kteří mají zájem, a výzva získat ty, kteří zájem nemají, aby pochopili význam toho, co se učí, a začalo je to bavit a zajímat. To když se podaří, je to „koncert“. Každá skupina je jiná a každá vás něčím obohatí a mnohdy i překvapí. I mezi laiky jsou velké rozdíly, někteří jsou velmi informovaní. Mám moc ráda specializovaná školení a zaměstnání pro příslušníky policie. Pracovat s mnohými útvary je velmi inspirující a posouvá vás to neustále dopředu.

Ve volném čase se podílíte na spoustě aktivit – publikujete, přednášíte, doděláváte si vysokou školu, ale také spolupracujete s Českým červeným křížem, Vodní záchrannou službou i Policií ČR. Kde ještě berete sílu? Co vás na této práci baví?

Mě prostě baví práce s lidmi. Ta sice někdy přináší problémové situace, ale většina zážitků je kladných, obohacujících a stimulačních. Lidé okolo mě mne nutí na sobě pracovat a neustrnout. Velikou odměnou je vidět, kam se někteří z nich posunuli, nebo je mi také odměnou, když se za mnou někdo vrátí a přinese zprávu, že někomu pomohl a že si vzpomněl na to, co se ode mě naučil. Když vidím, jak ti lidé rostou, padají z nich obavy a pokračují dál, je to velká radost. Český červený kříž a s ním související aktivi-

ty jsou pro mě srdeční záležitosti, však také délka mého členství už dosahuje dvou desítek let. Neobešla bych se bez podpory a pomoci lidí okolo mě, ať už doma od přítele, rodiny, v zaměstnání, na škole (Trenčianská univerzita Alexandra Dubčeka), od spolužáků, vyučujících a od paní doktorky Kamily Jurdíkovej, která je mi oporou při psaní diplomové práce.

Jste neskutečně aktivní člověk. Jak relaxujete?

Ono to tak možná nevypadá, ale občas si ráda zalenoším. Ráda si přečtu dobrou knihu, podívám se na dobrý film, odpočinku si při ručních pracích – pletení, háčkování, dříve jsem hodně vyšívala. Odpočívám i aktivně. Nutí mě k tomu naši psi a procházky s nimi. Mezi moje koníčky patří myslivost, kde jsem potkala partu skvělých lidí. Navíc kde si lépe odpočinout než v přírodě (třeba při brigádě)? Energií čerpám i na dračích lodích, dnes už jezdím „jen“ s policejní posádkou (dříve jsem jezdila Český pohár), ale každou vyjížďku či závod si náležitě užívám. Snažím se jezdit na kole a koložke, plavat.

Z mise v Bosně. | Foto: Radek Prygl

Myslíte, že se nějak změní váš profesní život či náhled na něj, když víte, že jste „dvojnásobnou“ Sestrou roku?

Předpokládám, že se můj profesní život nijak významně nezmě-

ní. Získat dvojnásobné vítězství je ale na druhou stranu velmi zavazující – myslím tím nezklamat jak kolegy profesionály, tak pacienty a jejich blízké.

(kha)

Inzerce M151000141

PROKAZATELNĚ ÚČINNÁ PRE[✓]ENCE DEKUBITŮ

- ✓ **Jediné krytí**
podpořené výsledky dvou
randomizovaných studií ^{1,2}
- ✓ **Signifikantní snížení**
výskytu dekubitů ^{3,4,5}
- ✓ **Výrazná úspora nákladů** ^{4,6}
- ✓ **Působí proti 4 hlavním příčinám**
vzniku dekubitů ^{7,8,9}

Reference: 1. Kalowies P et al. Use of a soft silicone, self-adherent, bordered foam dressing to reduce pressure ulcer formation in high risk patients: a randomized clinical trial. Poster presentation at Symposium on Advanced Wound Care Fall, Baltimore, Maryland, United States of America, 2012. 2. Santamaria N et al. A randomised controlled trial of the effectiveness of soft silicone multi-layered foam dressings in the prevention of sacral and heel pressure ulcers in trauma and critically ill patients: the border trial. International Wound Journal 2013; doi: 10.1111/wwj.12011. 3. Brindle C, and Wiegman J. Prophylactic dressing application to reduce pressure ulcer formation in cardiac surgery patients. Journal of Wound Ostomy & Continence Nursing 2012; 29(2):133-142. 4. Cherry C and Midgley P. The Pressure Ulcer Prevention Care Bundle: a collaborative approach to preventing hospital-acquired pressure ulcers. Poster presentation at Magnet Research Day, Alabama, United States of America, 2010. 5. Chalken N. Reduction of sacral pressure ulcers in the intensive care unit using a silicone bordered foam dressing. Journal of Wound Ostomy & Continence Nursing 2012; 29(2):143-145. 6. Padula W et al. Improving the Quality of Pressure Ulcer Care With Prevention, A Cost-Effectiveness Analysis. Medical Care 2011; 49(4): 7. Call E, Pedersen J, Bill B, Craig Oberg PhD, Martin Penagosa PhD, Wounds - 2013; 25(4): 103 & Call E, Pedersen J, Bill B. In vitro comparison of the prophylactic properties of two leading commercially available wound dressings. Poster presentation at Symposium on Advanced Wound Care Fall, Baltimore, Maryland, United States of America, 2012. 7. Call E, Black M, Alves P, Brindle T, Dealey C, Santa Maria, N International Panel Studies Creation of Guidance on Dressing Use in Prevention of Pressure Ulcers poster presentation SAWC, spring 2012.

www.molnlycke.cz
Molnlycke Health Care s.r.o., Hájkova 22, 130 00 Praha 3, tel. +420 221 890 517

Mepilex[®] Border Sacrum

Safetac[®]

**MÖLNLYCKE
HEALTH CARE**

Moudrost je třeba sbírat, ale i používat

Sestrou roku 2014 v kategorii Sestra v managementu a vzdělávání se stala **Mgr. Jindra Kracíková**. Profesně je celoživotně spjatá s nefrologií a hemodialýzou, k níž doslova prokopávala cestu i tím, že stála u zrodu nefrologické sekce ČAS a dosud této sekci předsedá.

Při i jen stručné rekapitulaci, kolik práce v praktické činnosti jako staniční sestra i na poli vzdělávání a organizace tento „člověk pro lidi“ odvedl, nelze pochybovat, že se cena dostala do správných rukou. Pro své kolegyně i pro žáky byla a je nejen odborným, ale i lidským vzorem.

Jste externím mentorem na Vysoké škole zdravotnické, i sestry v praxi jste učila desítky let. Opouští vás tohle učitelské „oko“ jako pacienta? Čeho si pak na sestrách nejvíc všímáte?

Já se na sestry dívám asi především z hlediska zkušeností těch desítek let, kdy jsem byla staniční ať už v Nemocnici Na Homolce, v Ústřední vojenské nemocnici nebo na Strahově. A čeho bych si na sestrách nejdříve všimla jako pacient? Rozhodně jejich způsobu komunikace, protože to je první kontakt, kdy se sestra vůči pacientovi nějakým způsobem projeví. Poznámte, zda je přátelská, nebo jestli se chová třeba „důležitě“ pod anonymitou role a uniformy. Samozřejmě si ale všímám i toho, jak sestra provádí zdravotnické úkony. Když jsem onemocněla klíšťovou encefalitidou, ležela jsem tři týdny v nemocnici. Pečovaly o mě převážně vynikající sestry, některé o chlup horší, ale jedna byla dost nepřijemná. Přiznám se, že tu jsem si neodpustila tak trochu „srovnat“.

Změnilo se během dlouhých let vaší praxe něco zásadního v postavení sester a pohled na ně? Se zavedením nového zákona číslo 96 „o nelékařích“ se v roce 2004 začalo studovat kvalifikační studium pro všeobecné ses-

try na bakalářských programech a přetrvává i studium na vyšších odborných školách. Já osobně se domnívám, že postavení sester se opravdu změnilo a možná změnu vnímá i laická veřejnost. Mrzí mě ale, že v souvislosti s vysokoškolským vzděláním sester ještě na některých zdravotnických pracovištích přetrvává určitá rivalita a nepochopení. Sestry, které se vzdělávaly na čtyřletých školách s maturitou, získaly kvalifikační studium podle tehdejší platné legislativy a jsou plně kvalifikované. Nyní vychází kvalifikované sestry z vyšších odborných škol nebo po ukončení bakalářského programu vysokých škol, ale i ony musí začít na pracovišti také „od píky“ a v praxi jsou na tom v tuto chvíli v podstatě stejně jako sestry, které se vzdělávaly podle staršího systému. Jednoznačně to vyjádřila na nedávné konferenci doktorka Marie Zvoníčková z Ústavu ošetřovatelství 3. lékařské fakulty. Řekla, že základní ošetřovatelská péče, ačkoli je vnímána jako méně odborná, patří k základní činnosti sestry, tedy i sestry bakalářky. Můj osobní názor je, že zkušená sestra „jen s maturitou“ může být a je v mnohém příkladem sestře bakalářce, která právě vstupuje do svého prvního zaměstnání. Naopak sestry bakalářky čeká dlouhá profese dráha a možnost využít vysokoškolské vzdělání. To je hlavně o spolupráci, úctě a respektu ke spolupracovníkům.

Poznáte mezi sestrami kandidátky na syndrom vyhoření? Co se s tím dá dělat?

Ono se říká, že kdo není zapálený, nemůže vyhořet, ale někdy to prá-

vě začíná vysokým nasazením, které ovšem celá dlouhá léta práce ve zdravotnictví neustojíte. Měla jsem kolegyni, u které už se projevovaly příznaky vyhoření. Chtěla jsem jí ubrat práci, ale ona se tomu bránila, nechtěla, ona přece vše zvládne. Pak to skončilo dlouhodobou neschopenkou. Obrana proti „vyhoření“ je součástí vzdělávání. I v nefrologické sekci při vzdělávání sester spolupracujeme s psychology a právě oni mohou hodně pomoci.

Vy sama jste ale – i vysoce nad rámec vlastní činnosti – pro obor vždy dělala a děláte i něco dalšího, že?

Ano, po léta jsem předsedkyní nefrologické sekce ČAS. Jen pro představu objemu té práce: za dvacet let jsem se z velké části podílela na realizaci téměř stovky akcí pro sestry. Zmínila bych akce pro vedoucí sestry dialyzačních středisek z celé republiky. Po patnáct let jsme se setkávaly v Rožnově pod Radhoštěm a řešily řadu nejrůznějších témat. Mimo jiné i vzdělávání pro náš obor, zmíněný „burn-out syndrom“, management mimořádných událostí a mnoho dalších. Nezanedbávaly jsme ani relaxační stránku těchto setkání a výměnu zkušeností při neformálních diskusích. Bylo to cenné zejména pro vedoucí sestry v nově vznikajících centrech, protože právě v porevolučních letech byl enormní nárůst dialyzačních center. Na těchto setkáních vznikala i dlouholetá kamarádství mezi sestrami napříč republikou. Ta setkání už jsou ale minulostí. V současnosti pro nás nefrologické sestry, kromě jiného, připravujeme s kolegyněmi nejvýznamnější akce v tomto roce.

Je to XV. multidisciplinární nefrologický kongres. Nyní už jubilejné popatnácté se setkáme na kongresu, kde zazní novinky z oboru, připomeneme si, jak důležitá je kvalita a bezpečnost v péči o pacienta s onemocněním ledvin.

S pacienty na dialýze bývá zdravotník v kontaktu i léta a navíc často. Jistě tam vznikají i vzájemné sympatie a antipatie. Co s těmi antipatiemi?

Také se mi to někdy stalo, ale je nutné nedat to pacientovi na sobě znát a myslím si, že se mi to dařilo. Určitou výhodou je, že na dialýze víte s předstihem, kdy který stálý pacient přijde, takže jde dopředu zařídit, abyste se navzájem vyhnuli.

A co naopak – navázala jste s pacienty i nějaká přátelství?

Samozřejmě, vždyť s těmi lidmi jste v kontaktu několikrát týdně i desítky let. Ale já jsem na svém prvním pracovišti potkala i svého budoucího manžela. Nebyl to pacient, pracoval tam při vysokoškolském studiu brigádně jako technik. Jmenoval se Jiří Kracík, v roce 1975 jsme se vzali, takže teď jsme spolu čtyřicet let. Máme dvě už dávno dospělé děti, třicátníky. Jsem moc ráda, že jsme je spolu dokázali vychovat, snad se nám to podařilo i docela dobře.

Kdyby některé z vašich dětí opět stálo na začátku životní kariéry a radilo se s vámi, jestli má jít na zdravotnickou školu, poslala byste ho tam?

Já bych si to tak trochu i přála. Nevnucovala bych to, ale určitě bych jim zdravotnické vzdělání doporučila. A také jako rodič vidím, že

Foto: Mladá fronta

je práce ve zdravotnictví stále potřebná, a dává tedy dlouhodobou perspektivu k uplatnění, což je pro dnešní dobu významná deviza.

Není náhodou, že právě vy jste jednou ze Sester roku. Co vás na vaší práci tak baví a fascinuje, že jste své obrovské nasazení tolik let vydržela a lásku k „sesterství“ ještě stále předáváte dál?

Práce s lidmi, s pacienty, se sestrami, se zdravotníky vůbec. Od maminky mého muže jsem před lety, k ukončení studia, dostala takové zvláštní blahopřání. Stojí na něm: „Člověk by neměl moudrost jen sbírat, ale i ji používat v praxi.“ Doufám, že svá nasbíraná „moudra“ dokážu ještě předávat studentům i členkám nefrologické sekce ČAS. Povolání sestry mi dalo spoustu příležitostí, abych potkala úžasné kolegyně a kolegy mnoho dalších výborných lidí. Náhled na život mi dali zejména pacienti, denní setkávání s nimi, starost a péče o nemocné, kteří vás nutně potřebují. Tahle práce má smysl.

S jakými pocity jste přijala titul Sestra roku?

Pro mě je toto ocenění velká čest a radost, že si mé práce někdo všiml a že nejspíš pozitivně ovlivnila jak některé sestry, se kterými jsem pracovala, tak i ty v širším okolí. Já už jsem ve svém věku jednou, možná i oběma nohama v důchodu, a ocenění je svým způsobem úžasným završením mé práce.

Jana Jilková

Nabídka práce pro zdravotní sestry, lékaře, fyzioterapeuty, záchranáře, zdravotnické laboranty a další zdravotnické profese

Chcete získat mezinárodní zkušenost a během krátké doby se finančně zabezpečit?

Navštivte www.g5plus.com nebo volejte bezplatnou infolinku **800 88 88 96**.

G5+

*Mezinárodní kariéra
ve zdravotnictví*

„Vy pečujete o druhé, my pečujeme o Vás“.

Sestřička Sokolík

Čestné ocenění za celoživotní dílo v ošetrovatelství bylo uděleno paní **Daně Pilátové**. Její aktivity jsou nepřeberné, nemocnice, interna, práce s lidmi jsou její srdeční záležitostí. Povoláním v pravém slova smyslu je pro ni práce sestry již takřka padesát let. Pracuje ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady.

Dana Pilátová je člověk, který učí kolegy, nemocné i jejich příbuzné obyčejnému lidství, a to je opravdu velmi potřebný předmět.

Po léta jste na příjmu pacientů interních klinik vaší nemocnice. Co všechno na něm musí sestra zajišťovat?

Obecně musí být k ruce lékaři poté, co on převezme pacienta. Sestra pro lékaře všechno připraví, pacienti například změří krevní tlak, teplotu, saturaci kyslíku v krvi, zajistí vyšetření EKG, podle potřeby přebírá administrativu. Nápor práce na ni bývá ohromný, protože pacientů na centrálním příjmu bývá velmi mnoho, během dvaceti čtyř hodin jsme tu nedávno měli 101 lidí. Příjímácích boxů je na centrálním příjmu

celkem šest, z toho jeden je večer a v noci vyčleněn pro pohotovost.

Pozorujete za dobu své práce ve zdravotnictví výraznou proměnu chování pacientů k vám?

Víte, já si chování pacientů zpravidla přizpůsobím „k obrazu svému“, všeobecnou skepsi v tomto směru nesdílím. Co mě trápí mnohem víc, je někdy jejich situace, když doslova nevíme, kam s nimi. Na internu se dostává mnoho starých lidí, ale snižuje se počet lůžek a časem chybí následná péče. To je kruté.

Jakou vlastnost musí mít holka nebo kluk, kteří začínají pracovat ve zdravotnictví, aby skutečně obstáli?

Nemohou svou práci brát jen jako zaměstnání, musí to mít v duši. To je podle mě to nejdůležitější.

Vaše kolegyně o vás tvrdí, že i s často hodně „vynervovanými“ pacienty dokážete svým humorem a pozitivním přístupem i stížnost proměnit v poděkování. Jde se tohle nějak naučit?

Naučit se to asi nejde. To musí být v té sestře. Pokud v sobě nemá lásku k lidem, nemůže práci s nemocnými a navíc velmi vystresovanými lidmi dlouhodobě vydržet. Já jsem měla vynikajícího přednostu, úplně prvního, k němuž jsem nastoupila. Byl to profesor Syllaba. Ten nás hned na začátku naučil jednu důležitou zásadu: přestoupíte práh kliniky, ať už dovnitř nebo ven, a zavřete dveře skutečně i pomyslně. Nikdy jsem do práce nebrala rodinné problémy a do-

Foto: 3x Mladá fronta

ma jsem nedávala najevo problémy z práce.

A jak je to s tím humorem?

Tak třeba když tu jsou starší pacienti, tak jim říkám, co kňouráte, vždyť je vám dvacet pryč. Oni na to že ne, dvacet už jim přece dávno bylo. A já povídám, dvacet pryč vám je, to nelžete. Většinou pochopí a navážou, dejme tomu že už jim bylo dvacet pět. A já na to, no tak to pardon – a už je mám! Víte, když začnete s tím, vás to bolí, vydrzte, pan doktor přijde a bude dobře – tak to těm lidem nepomůžete. Pacientky jsou u mě děvenky a mužští sokolíci. Taky mi jeden řekl, že on není Sokolík, ale Vrána. Ale stejně byl pro, abych ho oslovovala „sokolíku“. Ten Sokolík mi zůstal i jako přezdívka. Hrozně moc mě zahřeje, když kluci ze záchranky vezou pacienta, který tu už byl, a on se ptá, jestli je dnes na příjmu sestřička Sokolík.

Příjem nemocnice zejména v noci bohužel často nahra-

zuje záchytku. Jak si poradíte s opilci?

S některými „společensky unavenými“ vyjdete, ale jsou typy, které nezvládnete. K těm na pomoc voláme městskou policii. Často ale i přes noc zůstanou u nás, protože na záchytce není volné místo. Dostávají se k nám ale i narkomani a narůstá i počet bezdomovců, často ve velmi zuboženém stavu. I těm pomáháme.

Už před takřka deseti lety jste mohla odejít do penze. Sloužíte ale stále dál, většinou noční směny. Proč se už nevěnujete jen rodině a koníčkům?

Mě by vůbec nenapadlo odejít. Při mém povolání musíte mít v pořádku zdraví, hlavu, ruce a nohy. Když jedno vypoví, nejde to dál. Mně to všechno zatím slouží. A ještě něco – i kdybych mohla znovu stát na začátku, znovu volit povolání, ale už s vědomím, do čeho jdu, tohle moje povolání bych za nic nevyměnila. Je na celý život a miluji ho takové, jaké je.

Jana Jílková

Inzerce M151000314

Loana a Lonaris je výrobní značkou kompresivních produktu s nejdelší tradicí na českém a slovenském trhu. Jsme také výrobcem ponožkového sortimentu se speciální úpravou, například proti klíšťatům nebo s vůní včetně antibakteriální úpravy se stříbrem. Obchodní zastoupení nám zajišťuje firma **Pobtex s.r.o.**

www.pobtex.cz
www.loana.cz

V odborné porotě soutěže Sestra roku 2014 zasedli

- Prezidentka České asociace sester **PhDr. Martina Šochmanová, MBA** (předsedkyně)
- Náместek ministra zdravotnictví ČR **MUDr. Tom Philipp, Ph.D., MBA**
- Prezident Unie zaměstnavatelských svazů ČR **Ing. Jiří Horecký, Ph.D., MBA**
- Auditorka FN Motol a vítězka loňského ročníku soutěže Sestra roku v kategorii Management a vzdělávání **Bc. Eva Kučková**
- Ředitel FN Motol Praha **JUDr. Ing. Miloslav Ludvík, MBA**
- **MUDr. Ondřej Měšťák** z Kliniky plastické chirurgie 1. LF UK a Nemocnice Na Bulovce
- Ředitelka Národního centra ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů **Mgr. Jana Mikulková**
- Ředitelka odboru marketingu společnosti AGEL **Maya Novackova**
- Manažerka korporátní komunikace společnosti Hartmann-RICO, a. s., **Sylwia Říhošková**
- Prezidentka Asociace PALMA **PhDr. Eva Procházková**
- Hlavní sestra Ministerstva zdravotnictví ČR **Mgr. Alena Šmídová**
- Předseda Profesní a odborové unie zdravotnických pracovníků **Bc. Tomáš Válek, DiS.**
- Šéfredaktorka časopisu Zdravotnictví a medicína **Mgr. Markéta Mikšová**

Nejraději bych je naklonoval

Několik otázek, a to nejen o Sestře roku, jsme po vyhlášení výsledků soutěže položili také řediteli Fakultní nemocnice v Motole **JUDr. Ing. Miroslavu Ludvíkovi, MBA**.

Vy jste úspěšně absolvoval tři vysokoškolská studia. Pro ředitele velké nemocnice je určitě výhodou mít tak široké vzdělání. Je i pro sestry nutné mít vysokou školu, v jejich případě zdravotnickou?

Před dvěma třemi lety bych vám okamžitě odpověděl, že ano. Dnes si tím už úplně jistý nejsem. Pokud nedojde k reformě, díky níž se jim adekvátně přidají i kompetence, čili že se část lékařské péče přesune na sesterskou, což je běžný případ například v USA, nemá to smysl. U nás i v souvislosti s dosažením vysokoškolského vzdělání sester ubývá,

s vysokoškolským diplomem už některé nechtějí dělat sestry.

Co byste vy očekával od sestry, kdybyste se ocitl v roli pacienta?

Já jsem se v té roli ocitl, ležel jsem v motolské nemocnici loni na jaře. Sestry na mě byly moc hodné, dokonce za mnou šly až do sprchy, aby mi umyly záda.

To máte u vás v nemocnici takovou protekci?

To ne, ale já jsem měl rozbité rameno, tak sestry správně usoudily, že si ta záda sám umýt nemohu.

Takže sestry to u vás mají dobré. Kdybyste měl kouzelný proutek a s jeho pomocí pro sestřičky něco vyčaroval, co by to bylo?

Já bych naše sestry naklonoval, aspoň většinu z nich.

Stává se, že si pacienti po hospitalizaci vzpomenu a dají i vám vědět, že o ně sestřičky moc dobře pečovaly?

Ano, dostávám děkovné dopisy a e-maily i za práci sester. Jako ředitel nemocnice jsem na naše sestry právem pyšný, každý den se snaží o poctivou a smysluplnou práci.

Má pro ně podle vašeho názoru významný přínos soutěž, jako je Sestra roku?

Samozejmě, protože je to ocenění jejich práce, je to pochvala a té je hodně zapotřebí. Tohle je navíc pochvala z těch nejvyšších míst, a protože soutěž Sestra roku proběhla férově a opravdu hodnotí sestry podle toho, jaké jsou. Není to podle vzhledu, ale podle schopností. I když... vypadaly všechny taky moc dobře. Jako porotce jsem měl dost těžkou práci z finalistek vybrat jen některé, protože vynikající byly všechny. Sestra roku je podle mě ocenění, které začíná mít opravdu výborný zvuk a kvalitu.

Sestra roku naši práci zviditelňuje

Jedním z porotců závěrečného kola soutěže byla **Bc. Eva Kučková**, sestra, která po desítkách let práce na III. chirurgické klinice 1. LF UK a FN Motol nyní působí v motolské nemocnici jako auditorka v odboru vnitřního auditu a kontroly. Vloni byla Sestrou roku v kategorii „Sestra v managementu a vzdělávání“.

Co se kolem vás dělo po soutěži, jaké byly reakce okolí na vaše vítězství?

Především bych asi měla přiznat, že se mi soutěžit vůbec nechtělo, ale nakonec jsem byla ráda, že mě hlavní sestra Fakultní nemocnice v Motole do Sestry roku nominovala, protože soutěž proběhla moc pěkně. A reakce na mé umístění? I ty byly velice hezké. Lidé kolem mě to brali velmi pozitivně a nenarazila jsem na nikoho, kdo by mi třeba nějak naznačil, že jsem si to vítězství nezasloužila. Naopak, všichni mi to přáli. Dozvuky snad ale měly i širší dopad, například po soutěži mi vyšel článek v *Motole In*, to je náš časopis pro pacienty, a i oni se dozvěděli, že někdo „zabodoval“ a proč. Soutěže, jako je tato, jsou pro sestry přínosem už tím, že se pro ně pořádají. Pomáhá to zvýšit prestiž našeho povolání a vystoupit sestrám z anonymity, v níž na pracovištích mnohdy bývají.

Zdá se, že jsme národ stěžovatelů. I sestry se od pacientů poměrně často dočkají spíš negativních postojů než poděkování...

Víte, já od roku 2010 pracuji v odboru kontroly, takže já jsem teď spíš ten obávaný člověk, který na

Foto: Mladá fronta

oddělení chodí sledovat, jestli je ošetrovatelská péče, jak má být. Ale donedávna náš odbor řešil i stížnosti pacientů. Společnost je bohužel dnes tak nastavená a dějí se v ní takové změny, že si lidé obecně stěžují stále víc. V nemocnicích se setkáváte s neochotou pacientů chvíli počkat, ačkoli nejde o nic akutního, vymínají si, že různé postupy chtějí tak, jak si to přejí oni, ne jak stanovil lékař a ne jak to provede sestra. Stížnostmi na zdravotnický personál pacienti rozhodně nešetří, jiná věc je odůvodněnost těch stížností.

Co byste přála českým sestram? Přeji jim, aby měly možnost zvyšovat si kvalifikaci ve svých oborech, které je zajímají a v nichž pracují. Ale také bych jim přála, aby i finanční odměna za jejich práci byla na odpovídající úrovni. **Jana Jilková**

Foto: Michael Tomeš

Jana Jilková

Sestra je rovnocenný partner

MUDr. Ondřej Měšťák, Ph.D., působí jako plastický chirurg na soukromé klinice Esthé, současně pracuje na Klinice plastické chirurgie 1. LF UK a Nemocnice Na Bulovce. Kromě estetické chirurgie se zabývá rekonstrukcemi prsů po onkologických onemocněních, rekonstrukcemi břišní stěny a výzkumem.

Jako stážista jste operoval na klinikách po celém světě od Nového Zélandu po Boston, kde jste pracoval v týmu doktora Pomahače. Pozorujete mezi sestřičkami tam a tady nějaký rozdíl?

Práce sestry na operačním sále je na celém světě dost podobná, musí perfektně znát příslušnou operaci, připravit nástroje a být v dokonalé souhře se všemi členy operačního týmu. Ve spojených státech amerických mě zaujalo, že sestry měly práci přesně rozdělenou do intervalů, přesně v určitou hodinu skončily a na sále je vystřídalý jiný. Měly striktně určeno, kdy skončí práci a vystřídá je jiná kolegyň.

Vloni jste byl na dobrovolnické misi v jordánské nemocnici, kde jste pomáhal zraněným ze Sýrie. Zaujalo vás tam něco v souvislosti se sestrami?

Především asi to, že na sále všechnu práci, kterou u nás obvykle dělají, tam vykonávají muži. Jordánsko je muslimská země, ženy jsou většinou doma a pečují o rodinu. V nemocnicích, tedy alespoň jako zdravotníci na sále, jsem je nevidal. Na odděleních možná byly.

Zato na klinice Esthé jsem viděl samé krásné sestřičky, vy na ně děláte casting?

Tak to tedy ne! Ale je pravda, že i sestry obecně jsou poměrně častými klienty kosmetické chirurgie,

zejména přicházejí na minimálně invazivní zákroky.

Vášim učitelem na odborném poli byl jistě i váš otec, docent Jan Měšťák. Dal vám do života i nějakou radu ohledně sester?

Žádnou takovou radu mi nedal, ale stejně jako on se snažím s lidmi i mezi lidmi vytvářet pozitivní vztahy. Je to důležité i proto, že doba je hodně uspěchaná a naše práce je velmi psychicky náročná, lidé jsou často hodně vystresováni. Mít dobrý kontakt se sestrami, hezky s nimi vycházet, to je stejně přirozené, jako je přirozené mít dobrý kontakt s lidmi v okolí, ať už na pracovišti nebo i v osobním životě. Se

Foto: Mladá fronta

sestrami vycházím dobře i proto, že je respektuji. Už na fakultě nás učili, že sestra je velmi důležitá pro zdravotní péči a je to člověk, který se na oddělení s pacientem setkává mnohem víc než lékař. Beru je jako rovnocenné partnery a respekt a úcta k nim je jednou z nejdůležitějších věcí, co lze pro takový vztah udělat. Nesnáším, když se sestrami někdo jedná s despektem, proto-

že má mylný pocit, že jejich práce není tak důležitá jako jeho.

Vám je zřejmě vlastní hodné úcty a pokory...

Nepřehánějte. Jeden můj kolega a kamarád na takové poklony říká, že v mládí byl namyšlený, ale teď už je úplně bez chyby. Někdy si na to vzpomenu a přijde mi to dost vtipné.

Jana Jílková

KOMERČNÍ PREZENTACE

AGEL slaví 25. výročí svého vzniku

Již 25 let od svého založení si v letošním roce připomíná společnost AGEL, která je v současnosti největším soukromým poskytovatelem zdravotní péče ve střední a východní Evropě.

Růst skupiny AGEL na současných pět desítek subjektů v České republice a na Slovensku byl postupný, avšak stabilně se vyvíjející. Společnost již několik let po sobě generuje pozitivní hospodářský výsledek a intenzivně investuje do modernizace a nových technologií. Celkově skupina AGEL proinvestovala ve svých zdravotnických zařízeních za posledních pět let přes 3 miliardy korun. „Každý rok můžeme být svědky realizací významných investic. Například v loňském roce byly v Nemocnici Nový Jičín přebudovány operační sály a oddělení ARO na jedno z nejmodernějších pracovišť v Evropě. Investice si vyžádala více než 200

milionů korun,“ popsal předseda představenstva společnosti AGEL MUDr. Ján Dudra, Ph.D., MPH. S téměř 9 tisíci zaměstnanci je v současnosti skupina AGEL rovněž vyhledávaným zaměstnavatelem, který nabízí svým pracovníkům odborný růst a prostředí pro kvalitní a odbornou profesionální péči. Všechna zdravotnická zařízení skupiny disponují akreditovanými pracovišti pro vzdělávání lékařů a nelékařských zdravotnických pracovníků. „Díky těmto pracovištím jsme schopni mladým lékařům nabídnout absolvování základního kmene lékařských oborů, ale i vlastní specializační výcvik,“ uvedl MUDr. Dudra.

Významná prvenství

Zdravotnická zařízení skupiny AGEL poskytují špičkové služby a disponují nejmodernějším přístrojovým vybavením. Status centra vysoce specializované péče nese a do speciální sítě Ministerstva zdravotnictví ČR se řadí například Komplexní onkologické centrum Nemocnice Nový Jičín, Iktové centrum Vítkovické nemocnice v Ostravě či Komplexní kardiologické centrum Nemocnice Podlesí v Třinci. Díky špičkovým léčebným výsledkům a komplexnosti poskytované péče zaznamenává AGEL neustálou rostoucí zájem nejen tuzemských, ale také zahraničních pacientů.

AGEL se může pyšnit také mnoha prvenstvími na poli medicíny. Jako první v České republice například implantovali lékaři Nemocnice Podlesí zcela novou generaci náhrady srdeční chlopně metodou TAVI. Unikátní teleskopický hřeb, který poprvé v Česku použili v Nemocnici Přerov, zcela změnil život malému děvčátku, které trpí extrémní lámavostí kostí. Jediněčný zákrok dal dívce naději, že se po dlouhé rehabilitaci poprvé postaví na vlastní nohy. Další český primát drží Nemocnice Prostějov, kde odborníci jako první v republice provedli v roce 2013 operaci tříselné kýly metodou ON-STEP. Toto je jen malý výčet jedinečných zákroků, které naši odborníci realizují. Spektrum společností ve skupině AGEL doplňuje NADACE AGEL, která podporuje fyzické osoby

i sdružení, jež se ocitnou v těžké životní situaci.

Kroky do budoucna

Zájmem skupiny AGEL v nadcházejících letech je sehrávat významnou roli také v oblastech vědy, výzkumu a inovací. Trendy v oblasti medicíny ukazují na nutnost flexibilní aplikace výsledků klinického výzkumu a nejnovějších poznatků v diagnostice a léčbě nemocí. „AGEL může přispívat k rozvoji medicíny v České republice díky potenciálu svých zaměstnanců, ale také díky svým technologickým možnostem,“ uzavírá MUDr. Ján Dudra, Ph.D., MPH.

1990 25LET 2015

Sestra roku 2014

roku
Sestra 14

Ceny vyrobila Nižborská sklárna RŮCKL CRYSTAL, a. s.

Finalistky Jitka Fikarová, Dana Pilátová, Marie Jurošková, Jindra Kracíková, Jana Průchová, Helena Křížková a Alena Dudová s šéfredaktorkou Markétou Mikšovou (uprostřed)

Zleva: náměstek ministra zdravotnictví MUDr. Tom Philipp, výherkyně Jindra Kracíková, Dana Pilátová, Jitka Fikarová a generální ředitel MF Ing. David Hurta

Řetízek s diamantem pro vítězky soutěže

Doc. Leoš Heger, prezident Unie zaměstnavatelských svazů ČR Ing. Jiří Horecký a ředitel ZP MV Ing. Jaromír Gajdáček

Ředitelka VFN Praha Mgr. Dana Jurásková

Ministryně práce a sociálních věcí Mgr. Michaela Marksová

Ředitelka odboru marketingu společnosti AGEL Maya Novackova

HydroTerapie

Účinné hojení ran ve dvou jednoduchých krocích

Pokrývá všechny fáze hojení ran

1.
KROK

HydroClean® (dříve jako TenderWet)
Savý polštářek aktivovaný Ringerovým roztokem

čisticí fáze

2.
KROK

HydroTac®
Kombinace polyuretanové pěny s gelem vytvoří
ideální prostředí pro úplné zahojení rány

granulační a epitalizační fáze

Více informací najdete na www.lecbarany.cz/hydroterapie
Nebo volejte infolinku 800 100 333

HydroTherapy
Efficacy. And Simplicity.

Kamila Nývltová, sestra mého srdce Jitka Fikarová a Václav Noid Bárta

Předseda ČLS JEP prof. Štěpán Svačina

Mgr. Alena Šmídová s doprovodem, vlevo ředitel divize Medical services MF Karel Novotný

K tanci a poslechu hrála skupina April.

Hostesky měly plné ruce práce.

Ing. Miloslav Ludvík, ředitel divize Euro E15 Tomáš Skřivánek a MUDr. Eva Gottsteinová

Rektorka VŠ zdravotnické Praha 5 doc. Jitka Němcová

Předseda POUZP Bc. Tomáš Válek a prezidentka ČAS PhDr. Martina Šochmanová

Na hosty čekalo bohaté pohoštění.

Inzerce M151000314

Loana a Lonaris je výrobní značkou kompresivních produktů s nejdelší tradicí na českém a slovenském trhu. Jsme také výrobcem ponožkového sortimentu se speciální úpravou, například proti klíšťatům nebo s vůní včetně antibakteriální úpravy se stříbrem. Obchodní zastoupení nám zajišťuje firma **Pobtex s.r.o.**

ponožky s vůní

ponožky pro klíšťata

ponožky proti klíšťatům

ponožky proti únavě

ponožky ENERGY

ponožky s tepelnou měnlí

www.pobtex.cz
www.loana.cz

Bc. Tomáš Válek a ředitel společnosti G5 Plus Dr. Martin Vrba

Plastický chirurg MUDr. Ondřej Měšťák

Profesor Pavel Pafko

Ředitel Strategického rozvoje Hartmann-RICO, a. s., Ing. Stanislav Jančík a manažerka korporátní komunikace Sylwia Řihošková

Manažerka externí komunikace ČNRDD Vladimíra Štěpánková a vedoucí Dárcovského centra v Plzni Eva Bystřická

Děkan 1. LF UK prof. Aleksi Šedo s chotí MUDr. Lilianou Šedovou

Prezidentka Asociace PALMA PhDr. Eva Procházková

Předseda představenstva společnosti Hartmann-RICO, a. s., Ing. Ľubomír Páleník a Ing. Jiří Horecký

roku Sestra 14

15. ročník soutěže vyhlášené redakcí odborného časopisu Zdravotnictví a medicína z vydavatelského domu Mladá fronta a. s.

Děkujeme partnerům soutěže!

Generální partner

O krok dál
pro zdraví

Hlavní partneři

Science For A Better Life

Partneři galavečera

Mezinárodní kariéra ve zdravotnictví

Záštita

Garant

Těšíme se na spolupráci v dalším, již 16. ročníku soutěže!